

Top 9 bài văn mẫu cảm nghĩ về người mẹ yêu quý Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Dàn ý cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em chi tiết nhất

Mở bài:

Giới thiệu mẹ em

Gia đình em có 4 người là ba, mẹ, anh của em và em. Nhà em ai cũng yêu thương nhau và chăm sóc lẫn nhau. Ba mẹ em luôn cố gắng nỗ lực làm việc để nuôi chúng em ăn học nên người. chính vì thế mà em rất yêu thương ba mẹ em. Người mà em yêu thương nhất trong gia đình là mẹ, người dù rất yêu thương em nhưng không bao giờ ba nói ra. Mẹ luôn làm tất cả mọi chuyện để chúng em được vui vẻ và no ấm.

Thân bài:

Nêu cảm nghĩ của em về mẹ

a. Nêu cảm nghĩ về ngoại hình và tính tình

- Ngoại hình: Mẹ em năm nay 46 tuổi; dáng người mũm mĩm; đôi mắt đen láy, mũi rất cao và thẳng, miệng cười duyên, mái tóc đen láy.
- Tính tình: Mẹ rất hiền hòa và yêu thương mọi người xung quanh; đôi lúc mẹ rất nghiêm khắc; mẹ luôn lắng nghe và thấu hiểu mỗi khi em có chuyện buồn.

b. Nêu cảm nghĩ về những kỉ niệm sâu sắc với mẹ

- Mẹ thường thưởng cho em mỗi khi em học tốt.
- Mỗi khi bị sốt mẹ đều thức để chăm em.

c. Vai trò của mẹ đối với em

- Mẹ luôn là tấm gương sáng để em học hỏi và noi theo.
- Mẹ là nguồn sống là nguồn động lực cho em nên người.
- Mẹ là bờ bên yêu thương mỗi khi em buồn.

Kết bài

Nêu tình cảm của em đối với mẹ.

Top 9 bài văn mẫu lớp 10 cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em hay nhất

Tham khảo ngay những bài làm văn mẫu cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em ý nghĩa, sâu sắc nhất làm tài liệu tham khảo cho các em học sinh chuẩn bị tốt cho bài kiểm tra sắp tới tại đây:

Cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em Văn 10 mẫu 1

Nếu có ai hỏi, trên cuộc đời này, điều gì làm tôi luyến tiếc nhất và muốn sửa chữa nhất; tôi sẽ không ngần ngại trả lời đó là những lần tôi mắc lỗi làm cho mẹ buồn lòng. Đối với tôi, mẹ là người tôi yêu thương nhất trên cuộc đời này. Mẹ không những là người sinh ra tôi và nuôi dưỡng tôi khôn lớn, mẹ còn là tấm gương sáng để tôi học tập và noi theo.

Mẹ tôi là một người phụ nữ giản dị, mộc mạc không yêu kiều nhưng lại vô cùng đáng mến. Mẹ ngoài 40 tuổi rồi nhưng trông vẫn còn rất trẻ trung hơn nhiều so với tuổi thật. Nước da ngăm đen vì nắng gió để kiếm tiền nuôi chị em tôi khôn lớn. Khuôn mặt trái xoan và chiếc mũi thấp nhưng lại rất hợp nhau. Chính tôi cũng phải ghen tị vì mái tóc đen óng mượt như được chăm sóc rất tỉ mỉ của mẹ. Ở mẹ toát lên một vẻ đẹp tự nhiên nhưng lại rất cuốn hút.

Mẹ tôi là điển hình của người phụ nữ mang những vẻ đẹp thuần Việt. Ở mẹ hội tụ đầy đủ “công - dung - ngôn - hạnh”. Mẹ sống chan hòa với làng xóm và được mọi người yêu quý, đối với chị em tôi, mẹ là người dịu dàng, ân cần quan tâm chăm sóc dạy dỗ. Việc trong nhà cũng một tay mẹ vun vén ngăn nắp sạch sẽ chẳng mấy may hạt bụi nào. Nhờ có sự dạy dỗ của mẹ, tôi học được nhiều thứ và có thể tự tay làm những công việc trong gia đình. Mẹ khéo léo động viên hai chị em tôi học hành nên năm nào chúng tôi cũng đạt danh hiệu học sinh giỏi và luôn chào hỏi, đối xử lịch sự với mọi người. Ở trong làng, họ ngưỡng mộ mẹ tôi rất nhiều vì cách mẹ sống, cách mẹ dạy dỗ con cái và cách mẹ đối nhân xử thế.

Trước đây, tôi khá bướng bỉnh và cá tính. Tôi luôn cho rằng những suy nghĩ và hành động của mình là đúng đắn. Điều này khiến mẹ tôi đã nhiều lần phiền lòng. Tuy nhiên mẹ không mắng hay nghiêm khắc trừng trị tôi. Vì mẹ vốn là người vui vẻ, tràn đầy năng lượng nên rất ít khi tôi thấy mẹ phiền não hoặc cũng có thể mẹ giấu điều đó đi và dành tặng cho chị em tôi những sự ngọt ngào. Nhưng tôi càng lớn càng bướng bỉnh. Mỗi lúc tôi có hành động không đúng đắn tôi lại thấy mặt mẹ tôi trùng xuống, niềm vui tan biến trên khuôn mặt ấy thay vào đó là nét trầm tư khác đến lạ lùng. Vì tôi là người hay để ý đến cảm xúc của người khác, nhất là với người vui vẻ mà tôi yêu thương nhất này. Mỗi lần nhìn nỗi buồn thoáng trên mặt mẹ, tôi lại tự suy ngẫm về những lời nói, hành động của mình. Đợi đến khi niềm

vui trở lại trên khuôn mặt ấy, tôi lại sà vào lòng mẹ và hỏi: “Con hành động như thế là sai đúng không mẹ? Con sợ làm mẹ buồn.” Những lúc như thế, mẹ thường xoa đầu tôi và nói: “Con biết sai là tốt con ạ. Mẹ biết con mẹ không phải là người như thế, mẹ tin con có thể điều chỉnh hành vi của mình đúng đắn.” Chính cái cách ân cần, nhỏ nhẹ này của mẹ, giờ đây tôi đã khôn lớn hơn rất nhiều. Tôi biết cư xử hơn và tôi biết mẹ luôn tự hào về tôi.

Đã có những khoảng thời gian mẹ con sống xa nhau vì bố mẹ đi làm xa và tôi sống cùng ông bà. Với một đứa trẻ như tôi hồi đó, tôi chỉ buồn và nhớ mẹ nhưng cũng tan nhanh vì sự hồn nhiên và ham chơi của mình. Tuy nhiên tôi biết mẹ luôn canh cánh trong lòng vì những ngày tôi con bé xíu mà không được mẹ chăm sóc. Tôi luôn cố gắng sống tốt hơn để mẹ yên tâm. Mẹ thương con gái hơn ai hết, mẹ luôn sợ tôi buồn hay vất vả. Cứ nghĩ đến việc sau này tôi ra đời, rời xa vòng tay mẹ, mẹ lại không nở đành vì đâu ai muốn thấy con mình chịu khổ.

Tôi luôn tự hào mình có một người mẹ thật tuyệt vời như thế. Cuộc sống tuy còn nhiều biến cố khó lường nhưng tôi luôn mong mẹ trẻ khỏe và sống tốt như bây giờ. Mẹ mãi là bức tượng đài vững chãi trong lòng tôi, soi sáng cho tôi trên con đường của mình. Chính tình yêu thương to lớn của mẹ là động lực để tôi vươn lên sống tốt và cố gắng để sau này có thể đền đáp công ơn đó. Cho dù sau này có thay đổi thế nào đi chăng nữa thì mẹ vẫn sống mãi trong lòng tôi.

Văn mẫu lớp 10 cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em mẫu 2

Tình mẹ, một tình cảm thiêng liêng, cao quý luôn hiện hữu trong mỗi người con dành cho đấng sinh thành của mình. "Lên non mới biết non cao, Có con mới biết công lao mẹ già!". Tình yêu của người mẹ hiền dành cho mỗi chúng ta, không thể nói hết bằng lời. Và cho dù có đi, ở đâu thì đúng thật, không ai tốt, chăm sóc, lo lắng cho chúng ta bằng chính cha mẹ...

Cô học trò nhỏ, con gái của độc giả Trần Thị Sương, đang học lớp 10 chuyên Hóa Trường THPT chuyên Lê Quý Đôn (Đà Nẵng) đã gửi gắm những tình cảm thiêng liêng dành cho mẹ vào trong chính bài văn của mình. Mời độc giả cùng theo dõi:

Mọi người chúng ta ai cũng được sinh ra và lớn lên trong vòng tay âu yếm của mẹ hiền. Vẫn biết bên mình có biết bao nhiêu người thân yêu - đến trường ta có bạn bè thân thương, có ngôi trường thương mến, có thầy cô kính yêu hằng ngày vỗ về, dạy dỗ ... nhưng chắc chắn có ai không cảm nhận được tình yêu thương đầy ắp, nồng ấm của người mẹ hiền đi theo ta đến suốt cuộc đời là cao cả nhất.

Tình yêu đó cứ lớn dần theo năm tháng, đến bây giờ khi bước chân vào trường trung học phổ thông ta mới phần nào hiểu được tình yêu thiêng liêng của mẹ.

Một sớm mai thức dậy, ta đã cảm nhận được bàn tay mẹ hiền ôm ấp đêm qua, giờ đây lại chuẩn bị nắm com buổi sáng trước lúc ta đến trường. Khi ta vào lớp, bàn tay mẹ lại tần tảo nắng mưa ngoài nương rẫy lo cho ta buổi cơm thường nhật, từng mảnh áo ấm trong những tiết trời lập đông. Cứ thế, tình mẫu tử luôn hiện hữu, cứ mãi chờ che, mong trớn, vỗ về, yêu thương, trù mển trên mỗi nẻo đường con đến lớp.

Tình mẹ tràn đầy, trinh trắng như mặt nước hồ thu buổi sớm mà vẫn chân chất, mộc mạc, gần gũi tinh tươm tựa trang giấy học trò. Có lẽ khi con người còn chưa biết mặt chữ thì tình mẫu tử đã thể hiện đủ đầy, lung linh như ánh trăng rằm trong những câu ca dân gian xưa. Nay trên tất cả các phương tiện trao đổi thông tin, nghệ thuật, hình ảnh người mẹ lại càng được tôn vinh hơn nhưng chắc vẫn chưa bao giờ đủ để nói lên sự hi sinh và tình yêu người mẹ dành cho ta.

Từ tấm bé, khi biết cảm nhận cuộc đời, tình mẹ luôn dần lớn lên bên con theo năm tháng...

“Àu ơ ... ví dầu cầu ván đóng đinh, Cầu tre lắc lẻo gập ghềnh khó đi, Khó đi mẹ dắt con đi...”

Câu hát ru con bất ngờ của nhà ai hàng xóm trong đêm sâu quanh quẽ của miền quê có lẽ cũng đủ đưa ta theo nguồn yêu thương của tình mẹ bao la! Tình mẹ thể hiện mọi nơi trên trái đất này với bất kỳ không gian nào. Một sớm mai trong bài giảng của Thầy ở lớp, vẫn còn nhớ như in câu hò đằm ấm, du dương mà mệnh mông tình mẫu tử:

“Hò ơ! Mẹ già như chuối chín cây, Gió lay mẹ rụng... gió lay mẹ rụng ... con phải mồ côi!”

Buổi chiều về, đem cảm xúc này thổ lộ với Ba, con lại nghe Ba sụt sùi tiếc thương đã một lần làm lỡ khi vô tình để mẹ buồn lúc tuổi thời cắp sách. Ba rất sợ mồ côi chẳng? Có lẽ thế! Mồ côi với tình yêu thiêng liêng bất tận! mồ côi bàn tay chăm bẵm tự buổi sơ sinh! Mồ côi sự chờ che từ tấm bé! Mồ côi ngay cả lúc đã là người lớn như Ba! Mồ côi sự nuông chiều trong thời thơ ấu! Mồ côi cả trong buổi xế chiều!... Ba chỉ ngậm ngùi đọc câu ca dao xưa cũ:

“Công cha như núi Thái sơn.
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”.

Ta chợt rùng mình sợ hãi thật sự nếu trên đời này, ta hay bất kỳ ai lỡ thiếu vắng đi một tình yêu thương của mẹ hiền!

Một đêm sốt xoàng thôi ta đủ biết mẹ chẳng bao giờ yên giấc, bàn tay mẹ nhẹ nhàng sờ trán thăm khám nhiệt độ, đắp chăn, tắt tả lo thuốc men, rồi mẹ nấu lá xông mà khi nhỏ ta cứ ngỡ nồi lá xông là thuốc thần để con hết bệnh!

“Con ho lòng mẹ tan tành, Con sốt lòng mẹ như bình nước sôi”.

Con sốt của con đã là con lừa đốt lòng mẹ! Con ho của con chắc đã làm khuôn mặt mẹ thêm hẳn những vết chân chim!

Hình ảnh người mẹ luôn bên đời âm áp, mãi hy sinh, chở che! Cát tiếng khóc đầu tiên chào đời là ta đã nằm trọn trong tình yêu thương đó. Từng bước đi chập chững trước tiên của đời người, ai đã cầm tay ta dắt đi từng bước một? khi lỡ ngã đau, ai lên tiếng xít xoa? Cảm nhận được nỗi đau lúc này là ai ngoài mẹ? Ai mừng vui nhất khi ta cất tiếng nói bi bô? Khi bước chân vào trường, đằng sau ta không bao giờ thiếu vắng cặp mắt dõi theo đầy lo lắng của mẹ hiền! Và có ai tả được ánh mắt mừng vui của mẹ mỗi khi ta được điếm mùi?

Giờ đây, khi ngồi trên ghé nhà trường với những trang sách mới thơm tho như còn phảng phất mùi hương lúa mới đồng quê và những giọt mồ hôi tảo tần của mẹ, với bộ trang phục màu xanh hôm nay đây chắc không thiếu đi niềm hi vọng cho con nên người tự miền quê xa lắc! Khi phở lên đèn ta chắc mẹ mới rời công việc đồng áng, thoãn thoắt bước chân về nhà dưới làn sương đêm mà mẹ chưa một lần ta thán!

Còn nhớ như in những lúc học bài khuya, mẹ vẫn thức cùng con và ngồi bên may vá, khâu lại từng chiếc khuy, đắp bả từng mảnh vai áo đã sờn. Ngồi bên con, chắc mẹ sợ con thức khuya không đủ sức mai dậy sớm đến trường, mẹ lại tắt tả lo cho con từng ly nước cam ngọt lịm tình yêu thương. Đến khi con chìm nhận lạc bầy kêu sương đầu đó giữa không gian miên man của đêm miền quê xứ Quảng, con lại lo rằng để mẹ cùng thức quá khuya làm sao ngày mai mẹ tiếp tục ra đồng dưới nắng?

Cũng đã có nhiều lần phạm lỗi, sau cái nhìn nghiêm khắc của mẹ, ta vẫn nhận được sự vỗ về bằng những lời khuyên mộc mạc, chân tình nhưng lắng sâu nỗi bao dung. Mỗi lần như vậy, con như lớn thêm lên, cứng cáp hơn lên và tự hứa với lòng sẽ không bao giờ phạm lỗi. Ta có biết đâu tuổi thơ vẫn cứ êm đềm trôi đi trong lúc lưng mẹ ngày thêm cong xuống theo dấu ấn nghiệt ngã của tháng năm, lỗi lầm xưa con e rằng chưa có dịp nào chuộc lại, tóc mẹ lại trắng thêm khi ta chưa kịp nên người!

Ngày tựu trường phổ thông trung học chuyên, hai mẹ con rụt rè trên phố như không khí “ngày tựu trường đầu tiên” của Thanh Tịnh. Trong trang phục của quê

nghèo lạ lắm tại góc phố phồn hoa nhưng con vẫn cảm nhận được sự rắn rỏi, cứng cáp của mẹ để con vững tin mà tiếp xúc môi trường mới mẻ. Có ai đó thì thăm xót xa, ái ngại nhưng có gì đâu? Người ta có thể có nhiều thứ hơn nhưng con vẫn tin rằng con đã có một gia sản quý nhất trên đời chưa chắc ai sánh kịp đó là tình mẹ của con!

Hôm nay trên chiếc xe đạp mẹ mua cho con vẫn còn thơm mùi sơn mới, con đến trường trong niềm hân hoan như đang trong vòng tay mẹ, con đã tiếp cận môi trường mới, Thầy cô mới, bạn bè mới trong veo tuổi thơ học trò, con chắc vẫn không bao giờ thiếu sự lo lắng, nhớ thương của người mẹ hiền tần tảo.

Cuộc đời mẹ là cả một đời mãi hi sinh cho con, tình yêu của mẹ dành cho con mênh mông như trời biển vẫn như câu ca dao xưa đó thôi: “Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”, và nước trong nguồn vẫn luôn chảy mãi như để tình mẹ luôn tồn tại vĩnh hằng!

Giờ đây, khi còn ngồi trên ghế nhà trường, tưởng như báo đáp công ơn trời biển của mẹ bằng cả sự quyết tâm học hành của con! Con hứa với mẹ con sẽ giữ mãi màu xanh đồng phục của con bên cạnh bạn bè con, của trường con luôn trong sáng như niềm tự hào của chính con, như niềm hi vọng ngọt ngào vô tư của mẹ hiền dành cho con.

Mẹ ơi! Tình mẹ thật bao la! Con chỉ là đứa bé thích luôn được nằm trong vòng tay âu yếm, trù mến của mẹ, của gia đình! Con nguyện sẽ gắng học thật tốt để rèn luyện bản thân con nên người, góp một phần nhỏ bé cho xã hội, đem lại nguồn vui, niềm hi vọng cho mẹ, cho gia đình thương yêu của mình.

Bài văn mẫu cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em mẫu 3

Tôi đã từng nghĩ mình là đứa trẻ hạnh phúc bởi tôi được lớn lên trong vòng tay yêu thương của mẹ và sự che chở rộng lớn của cha. Họ luôn hi sinh để dành cho tôi những gì tốt đẹp nhất. Tôi thực sự khắc ghi tình nghĩa của cha mẹ trong lòng.

Sẽ không có từ ngữ nào có thể diễn tả hết được sự bao la của tình mẫu tử “Tình mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào”. Tình cảm của mẹ dành cho con từ khi mang thai cho đến khi sinh con ra trên cuộc đời và nuôi dạy con nên người. Con nghe bà ngoại kể lại, ngày còn bé con búng bình và nghịch ngợm lắm nên nuôi con mẹ rất vất vả. Cha thì đi làm xa nhà, có những đêm vì trông con mà mẹ không được ngủ, nét mặt mẹ tái nhợt hẳn đi. Bà ngoại phải nấu cháo gà cho mẹ ăn để lấy sức. Những lúc con bị ốm mẹ lo lắng đưa con đi hết viện này đến viện khác để mong tìm được bác sĩ khám bệnh cho con. Từ khi có con, mẹ dường như không có thời gian cho riêng mình mà lúc nào cũng là thời gian của hai mẹ con. Đi đâu mẹ cũng

đưa con đi cùng, ra chợ hoặc mẹ đi có việc. Các bác hàng xóm ai cũng khen con ngoan và mập mạp nên mẹ vui lắm. Buổi tối trước khi đi ngủ mẹ thường kể chuyện cô tích cho con nghe, hình ảnh cô Tấm, Lọ Lem, cô bé quàng khăn đỏ giờ vẫn còn in đậm trong tâm trí của con mẹ ạ! Cảm ơn những câu chuyện mẹ kể đã đưa con vào giấc ngủ ngon. Cảm ơn những nhân vật mẹ kể đã cho con thêm nhận thức về giá trị của cuộc sống và đã nuôi dưỡng tâm hồn con.

Khi còn lớn lên, mẹ sẽ vất vả hơn, vì mẹ sẽ phải dạy cho con nhiều thứ để con trưởng thành hơn và hoàn thiện mình hơn. Mẹ dạy con đọc thật rõ ràng, viết sao cho thật thẳng hàng vì người ta nói “nét chữ nét người”. Mẹ dạy con sắp xếp sách vở, quần áo gọn gàng ngăn nắp để khi cần sẽ tìm thấy ngay. Mẹ dạy con gái mẹ phải đi đứng và nói chuyện với người lớn tuổi như thế nào cho đúng lễ nghĩa. Mỗi khi mẹ vào bếp, mẹ thường bảo con vào cùng để mẹ dạy con nấu các món ăn. Mẹ bảo “là người phụ nữ thì phải biết nấu những món ăn ngon cho gia đình”.

Mỗi khi con yếu lòng hoặc gặp những khó khăn trong cuộc sống, con thường tìm đến mẹ để chia sẻ. Những lúc đó, mẹ thường chỉ nghe con nói và khẽ gật đầu. Nhưng ngày hôm sau, mẹ sẽ phân tích lại cho con những vấn đề đó để con biết mình nên làm thế nào. Mẹ nói “mẹ biết hôm qua con rất buồn và con muốn chia sẻ với mẹ. Mẹ sẵn sàng nghe con nói để hiểu được những suy nghĩ của con”, nhưng hôm nay khi tâm trạng con trở nên tốt hơn mẹ sẽ giúp con giải quyết những vấn đề khó khăn đó. Những ánh mắt, nụ cười và những cái gật đầu khe khẽ của mẹ đã làm tôi cảm thấy được an ủi và sẻ chia. Lời khuyên của mẹ đã cho tôi thêm sức mạnh và tự tin để làm mọi việc tốt hơn. Mẹ không những là người mẹ mà còn là người bạn thân thiết của tôi trong cuộc đời. Đối với tôi, mẹ là người phụ nữ quan trọng và tuyệt vời nhất.

Mẹ ạ! Con thực sự rất biết ơn những công lao của mẹ. Những gì con có được ngày hôm nay đều là do công sức của mẹ nuôi dạy. Tình nghĩa của mẹ con biết sẽ không thể nào báo đáp, nhờ có mẹ mà con gái của mẹ đã thực sự trưởng thành và đang là một người công dân tốt của gia đình, trường lớp và của xã hội. Con sẽ luôn cố gắng học tập thật tốt để mẹ cảm thấy yên tâm. Và con sẽ luôn cố gắng để hoàn thiện mình để trở thành người phụ nữ tuyệt vời như mẹ! Con cảm ơn những điều tốt đẹp nhất mẹ đã dành cho con, trên chặng đường con đang đi con rất cần có mẹ ở bên cạnh.

Cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em Văn 10 hay nhất mẫu 4

Mẹ kính yêu của con! Chưa bao giờ con cảm thấy cô đơn như lúc này. Xung quanh con, mọi thứ dường như ngưng đọng lại trong tiếng nấc. Con buồn và con nhớ mẹ.

Con muốn gửi đến mẹ những ánh mắt, những lời nói yêu thương của một đứa con ngoan.

Con chợt nhận ra rằng con biết nói tiếng “Mẹ” đã được mười lăm năm. Tiếng mẹ là tiếng nói thuộc về bản năng mà con thì vô tình nên không nhận ra hết ý nghĩa lớn lao của nó. Con quả là một đứa trẻ hư khi từng nghĩ rằng mình có thể tự lập mà không cần có mẹ. Sẽ chẳng ai trên đời này yêu thương con hơn mẹ, con biết vậy và con càng thây xấu hổ khi không thể hứa với mẹ rằng con yêu mẹ nhất. Bên cạnh con còn có bố và có người con yêu, Con gái của mẹ không phải là người hoàn hảo nên những tình cảm con dành cho mẹ và cho những người khác không thể trọn vẹn, đầy đủ đúng như nghĩa vụ của nó. Nhưng con biết mình cần phải làm gì, vì con nhớ... nhiều nhưng con biết mẹ vui, mẹ hạnh phúc vì từ nay, một cuộc sống mới với bao điều mới lạ đang chờ đón con. Mẹ dịu dàng hỏi rằng con yêu mẹ hơn hay yêu bố hơn. Con hồn nhiên giơ hai ngón tay trở lên, đặt cạnh nhau và nói: “Con yêu bố mẹ bằng nhau như hai ngón tay này này, nhưng mà nếu mẹ mắng con thì con sẽ lùi một ngón tay xuống và yêu bố hơn đây!”. Mẹ chỉ cười thật hiền mà chẳng nói lời nào hết. Con của mẹ, bây giờ, không còn là cô bé có mái tóc cháy nắng, cao một mét hai, nặng hai mươi nhăm kí nữa, con đã lớn rồi, đã trở thành một cô gái, vẫn hồn nhiên như xưa, nhưng cũng biết điệu đà, đằm dáng. Mẹ nhìn con diện một bộ quần áo mới, thoa một chút son môi và đi chơi cùng chúng bạn, lúc ấy, ánh mắt mẹ thật lạ. Có lần con hỏi vì sao mẹ nhìn con như thế, mẹ bảo rằng, ánh mắt ấy nói lên hai điều: con đã lớn và thời của mẹ đã qua! Vậy ra mẹ cũng sợ tuổi già lắm chứ, mẹ cũng là phụ nữ mà! Nhưng nỗi sợ của mẹ không phải là một sự hèn nhát, đó là cảm xúc rất bình thường của con người mà thôi. Mẹ sợ tuổi già bởi khi tuổi già của mẹ đến, đồng nghĩa với việc con gái mẹ lớn lên, nó sẽ quên mẹ và vui với tuổi trẻ. Song mẹ lại không biết là mẹ đã sai thế nào đâu. Chắc chắn sẽ có những lúc hai mẹ con mình, hai thế hệ, bất đồng quan điểm nhưng đây đâu phải là do con muốn xa mẹ? Con yêu mẹ lắm chứ, mẹ cũng biết như thế cơ mà, vậy nên mẹ đừng bao giờ nghĩ ngợi như thế nhé!

Có những lúc mẹ con mình to tiếng với nhau. Con giận dỗi và không buồn để ý xem mẹ nghĩ gì. Con đã từng nghĩ là mẹ già, mẹ bảo thủ, mẹ không thương con. Nhưng thực sự lỗi lầm đó là của ai cơ chứ, chẳng phải là của con hay sao? Bạn con bảo những đứa trẻ mười bảy tuổi luôn cố tạo cho mình một cái tôi cá nhân rất lớn. Họ chẳng cần biết cái tôi đó tích cực hay tiêu cực nhưng chỉ cần nó khác người và thể hiện một niềm kiêu hãnh đến vô lí thì họ sẵn sàng gọi đó là cá tính! Con là đứa trẻ mười bảy tuổi như bao đứa trẻ mười bảy tuổi khác! Những lúc giận hờn mẹ xong, con thấy ân hận lắm chứ, nhưng sự bướng bỉnh, ngang ngạnh đã không cho phép con nói lời xin lỗi. Tại sao con lại như thế hả mẹ? Tại sao con không chịu nhớ đến những gì mẹ đã làm cho con, cho cuộc đời con để thấy rằng mình yêu mẹ như thế vẫn còn ít lắm? Mẹ hãy tha lỗi cho đứa con khờ khạo của mẹ nhé, có thể nó vẫn

sẽ ương bướng nhưng nó sẽ yêu mẹ nhiều hơn, nghe lời mẹ nhiều hơn, gần bên mẹ nhiều hơn!

Con mừng khi giờ đây mẹ đang hạnh phúc, chú Kiên, người bạn học cũ của mẹ đang ở bên mẹ. Vậy là mẹ không cô đơn, mẹ có một người đàn ông xứng đáng để nương tựa và có một đứa con đang trưởng thành trong suy nghĩ như con. Con luôn tự hào về mẹ và luôn tự hào về mình bởi trên đời này, con là người hạnh phúc nhất.

Văn mẫu cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em Văn 10 mẫu 5

Từ khi chào đời, cất tiếng khóc đầu tiên, mỗi chúng ta đều được vòng tay âu yếm cử cha mẹ che chở cho đến khi trưởng thành. Đối với tôi, gia đình là trên hết. Cha mẹ luôn quan tâm, chăm sóc và bảo vệ tôi. Nhưng có lẽ người luôn dành tình cảm cho tôi nhiều nhất mãi chỉ có một. Đó là người mẹ kính yêu của tôi.

"Đêm nay con ngủ giấc tròn
Mẹ là ngọn gió của con suốt đời"

Trong cuộc đời này, có ai lại không được lớn lên trong vòng tay của mẹ, được nghe tiếng ru ầu ơ ngọt ngào có ai lại không được chìm vào giấc mơ trong gió mát tay mẹ quạt mỗi trưa hè oi ả. Và trong cuộc đời này, có ai yêu con bằng mẹ, có ai suốt đời vì con giống mẹ, có ai sẵn sàng sẻ chia ngọt bùi cùng con như mẹ.

Với tôi cũng vậy, mẹ là người quan tâm đến tôi nhất và cũng là người mà tôi yêu thương và mang ơn nhất trên đời này. Tôi vẫn thường nghĩ rằng mẹ tôi không đẹp. Không đẹp vì không có cái nước da trắng, khuôn mặt tròn phúc hậu hay đôi mắt long lanh... mà mẹ chỉ có khuôn mặt gầy gò, rúm nắng, vàng trán cao, những nếp nhăn của cái tuổi 40, của bao âu lo trong đời in hằn trên khóe mắt. Nhưng bố tôi bảo mẹ đẹp hơn những phụ nữ khác ở cái vẻ đẹp trí tuệ. Đúng vậy, mẹ tôi thông minh, nhanh nhẹn, tháo vát lắm. Trên cương vị của một người lãnh đạo, ai cũng nghĩ mẹ là người lạnh lùng, nghiêm khắc. có những lúc tôi cũng nghĩ vậy. nhưng khi ngồi bên mẹ, bàn tay mẹ âu yếm vuốt tóc tôi, mọi ý nghĩ đó tan biến hết. Tôi có cả giác lâng lâng, xao xuyến khó tả, cảm giác như chưa bao giờ tôi được nhận nhiều yêu thương đến thế. Dường như một dòng yêu thương mãnh liệt qua bàn tay mẹ truyền vào sâu trái tim tôi, qua ánh mắt, đôi môi triu mến, qua nụ cười ngọt ngào, ... qua tất cả những gì của mẹ. tình yêu ấy chỉ khi người ta gần bên mẹ lâu rồi mới cảm thấy được thôi. Từ nhỏ đến lớn, tôi đón nhận tình yêu vô hạn của mẹ như một ân huệ, một điều đương nhiên.

Trong con mắt một đứa trẻ, mẹ sinh ra là để chăm sóc con. Chưa bao giờ tôi tự đặt câu hỏi: Tại sao mẹ chấp nhận hy sinh vô điều kiện vì con? . Mẹ tốt, rất tốt với tôi nhưng có lúc tôi nghĩ mẹ thật quá đáng, thật... ác. Đã bao lần, mẹ mắng tôi, tôi đã

khóc. Khóc vì uất ức, cay đắng chứ đâu khóc vì hối hận. Rồi cho đến một lần... Tôi đi học về, thấy mẹ đang đọc trộm nhật ký của mình. Tôi tức lắm, giằng ngay cuốn nhật ký từ tay mẹ và hét to: “ Sao mẹ quá đáng thế! Đây là bí mật của con, mẹ không có quyền động vào. Mẹ ác lắm, con không cần mẹ nữa! ” Cứ tưởng, tôi sẽ ăn một cái tát đau điếng. Nhưng không mẹ chỉ lặng người, hai gò má tái nhợt, Khóe mắt rung rung. Có gì đó khiến tôi không dám nhìn thẳng vào mắt mẹ. Tôi chạy vội vào phòng, khóa cửa mặc cho bố cứ gọi mãi ở ngoài. Tôi đã khóc, khóc nhiều lắm, ướt đẫm chiếc gối nhỏ. Đêm càng về khuya, tôi thao thức, trằn trọc. Có cái cảm giác thiếu vắng, hụt hẫng mà tôi không sao tránh được. Tôi đã tự an ủi mình bằng cách tôi đang sống trong một thế giới không có mẹ, không phải học hành, sẽ rất hạnh phúc. Nhưng đó đâu lấp đầy được cái khoảng trống trong đầu tôi. Phải chăng tôi thấy hối hận? Phải chăng tôi đang thèm khát yêu thương? ...

Suy nghĩ miên man làm tôi thiếp đi dần dần. Trong cơn mơ màng, tôi cảm thấy như có một bàn tay ấm áp, khẽ chạm vào tóc tôi, kéo chần cho tôi. Đúng rồi tôi đang mong chờ cái cảm giác ấy, cảm giác ngọt ngào đầy yêu thương. Tôi chìm đắm trong giây phút dịu dàng ấy, cố nhắm nghiền mắt vì sợ nếu mở mắt, cảm giác đó sẽ bay mất, xa mãi vào hư vô và trước mắt ta chỉ là một khoảng không thực tại. Sáng hôm sau tỉnh dậy, tôi cảm thấy căn nhà sao mà u buồn thế. Có cái gì đó thiếu đi. Sáng đó, tôi phải ăn bánh mì, không có cơm trắng như mọi ngày. Tôi đánh bạo, hỏi bố xem mẹ đã đi đâu. Bố tôi bảo mẹ bị bệnh, phải nằm viện một tuần liền. Cảm giác buồn tủi đã bao trùm lên cái khối óc bé nhỏ của tôi. Mẹ nằm viện rồi ai sẽ nấu cơm, ai giặt giũ, ai tâm sự với tôi? Tôi hối hận quá, chỉ vì nóng giận quá mà đã làm tan vỡ hạnh phúc của ngôi nhà nhỏ này. Tại tôi mà mẹ ốm. Cả tuần ấy, tôi rất buồn. Nhà cửa thiếu nụ cười của mẹ sao mà cô độc thế. Bữa nào tôi cũng phải ăn cơm ngoài, không có mẹ thì lấy ai nấu những món tôi thích. Ôi sao tôi nhớ đến thế những món rau luộc, thịt hầm của mẹ quá luôn.

Sau một tuần, mẹ về nhà, tôi là người ra đón mẹ đầu tiên. Vừa thấy tôi, mẹ đã chạy đến ôm chặt tôi. Mẹ khóc, nói: “ Mẹ xin lỗi con, mẹ không nên xem bí mật của con. Con ... con tha thứ cho mẹ, nghe con.” Tôi xúc động nghẹn ngào, nước mắt tuôn ướt đẫm. Tôi chỉ muốn nói: “ Mẹ ơi lỗi tại con, tại con hư, tất cả tại con mà thôi. ” . Nhưng sao những lời ấy khó nói đến thế. Tôi đã ôm mẹ, khóc thật nhiều. Chao ôi! Sau cái tuần ấy tôi mới thấy mẹ quan trọng đến nhường nào. Hằng ngày, mẹ bù đầu với công việc mà sao mẹ như có phép thần. Sáng sớm, khi còn tối trời, mẹ đã lo cơm nước cho bố con. Rồi tối về, mẹ lại nấu bao nhiêu món ngon ời là ngon. Những món ăn ấy nào phải cao sang gì đâu. Chỉ là bữa cơm bình dân thôi nhưng chứa chan cái niềm yêu thương vô hạn của mẹ. Bố con tôi như những chú chim non đón nhận từng giọt yêu thương ngọt ngào từ mẹ. Những bữa nào không có mẹ, bố con tôi hò nhau làm việc toáng cả lên. Mẹ còn giặt giũ, quét tước nhà cửa... việc nào cũng chăm chỉ hết. Mẹ đã cho tôi tất cả nhưng tôi chưa báo đáp

được gì cho mẹ. Kể cả những lời yêu thương tôi cũng chưa nói bao giờ. Đã bao lần tôi trần trọc, lấy hết can đảm để nói với mẹ nhưng rồi lại thôi, chỉ muốn nói rằng: Mẹ ơi, bây giờ con lớn rồi, con mới thấy yêu mẹ, cần mẹ biết bao. Con đã biết yêu thương, nghe lời mẹ. Khi con mắc lỗi, mẹ nghiêm khắc nhắc nhở, con không còn giận dỗi nữa, con chỉ cúi đầu nhận lỗi và hứa sẽ không bao giờ phạm phải nữa. Khi con vui hay buồn, con đều nói với mẹ để được mẹ vỗ về chia sẻ bằng bàn tay âu yếm, đôi mắt dịu dàng. Mẹ không chỉ là mẹ của con mà là bạn, là chị... là tất cả của con. Con lớn lên rồi mới thấy mình thật hạnh phúc khi có mẹ ở bên để uốn nắn, nhắc nhở. Có mẹ giặt giũ quần áo, lau dọn nhà cửa, nấu ăn cho gia đình.

Mẹ ơi, mẹ hi sinh cho con nhiều đến thế mà chưa bao giờ mẹ đòi con trả công. mẹ là người mẹ tuyệt vời nhất, cao cả nhất, vĩ đại nhất. Đi suốt đời này có ai bằng mẹ đâu. Có ai sẵn sàng che chở cho con bất cứ lúc nào. Ôi mẹ yêu của con! Giá như con đủ can đảm để nói lên ba tiếng: “ Con yêu mẹ! ” thôi cũng được. Nhưng con đâu dũng cảm, con chỉ điệu đà chứ đâu được nghiêm khắc như mẹ. Con viết những lời này, dòng này mong mẹ hiểu lòng con hơn. Mẹ đừng nghĩ có khi con chống đối lại mẹ là vì con không thích mẹ. Con mãi yêu mẹ, vui khi có mẹ, buồn khi mẹ gặp điều không may. mẹ là cả cuộc đời của con nên con chỉ mong mẹ mãi mãi sống để yêu con, chăm sóc con, an ủi con, bảo ban con và để con được quan tâm đến mẹ, yêu thương mẹ trọn đời.

Tình mẫu tử là tình cảm thiêng liêng nhất trên đời này. Tình cảm ấy đã nuôi dưỡng bao con người trưởng thành, dạy dỗ bao con người khôn lớn. Chính mẹ là người đã mang đến cho con thứ tình cảm ấy. Vì vậy, con luôn yêu thương mẹ, mong được lớn nhanh để phụng dưỡng mẹ. Và con muốn nói với mẹ rằng: Con dù lớn vẫn là con mẹ. Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con.

Bài làm văn mẫu 10 cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em mẫu 6

Mẹ năm nay đã gần bốn mươi tuổi nhưng ai cũng nói mẹ già hơn so với tuổi, có lẽ vì gánh nặng cuộc đời, vì nuôi dưỡng chị em em? Công việc của mẹ rất giản dị đó chính là làm ruộng. Mẹ em có sở thích rất khác với mọi người, đó chính là làm việc. Mẹ có dáng người dong dỏng cao, nước da ngăm đen đã bị rám nắng, mái tóc của mẹ dài ngang lưng đã bị cháy nắng ngoài đồng ruộng, nắng chói để đem lại cho em một cuộc sống ấm no. Khi đi làm mẹ thường búi tóc lên, để lộ ra mấy cọng tóc xoắn trông thật duyên dáng. Đi với mái tóc ấy chính là khuôn mặt hình trái xoan của mẹ. Vầng trán của mẹ cao rộng, có lúc nheo lại lộ vẻ suy tư. Năm tháng, thời gian đã hằn lên khuôn mặt mẹ những nếp nhăn nho nhỏ.

Nhưng thời gian cũng không thể xóa nhòa được nét dịu hiền, phúc hậu trên khuôn mặt ấy. Mẹ em đẹp lắm! Đôi mắt mẹ đen láy thấm đượm sự bao dung, trù mến.

Người ta thường nói “Đôi mắt là cửa sổ của tâm hồn” quả là không sai. Nhìn vào đôi mắt mẹ, em có thể đoán được những suy nghĩ trong mẹ. Những lúc em làm được việc tốt đôi mắt ấy hạnh phúc như cười. Và cũng từng đỏ hoe khi mỗi lần em làm điều sai trái. Nhìn vào đôi mắt mẹ, em tự trách mình vì đã làm mẹ buồn. Cùng với đôi mắt mẹ là cặp lông mi dài và đôi chân mày lá liễu dày. Mũi mẹ cao cao, cái miệng nho nhỏ, khi cười để lộ hàm răng trắng, đều như hạt bắp.

"Đi khắp thế gian không ai khổ bằng mẹ "

Nhờ có bàn tay đầy nghị lực của mẹ đã nuôi em khôn lớn đến chùng này. Bàn tay ấy đã bị bao sạm, hằn những vết nứt nẻ. Bao nhiêu vết là bấy nhiêu vất vả gian lao của mẹ. Đôi bàn chân cũng vậy, nó cũng đã bị nứt nẻ. Những khi trời trở lạnh, đôi bàn chân ấy lại đau, nhức khiến mẹ phải ngâm vào nước muối. Đôi vai mẹ gầy gộc đã trở bao nhiêu là mưa nắng. Nhìn tất cả những thứ ấy em cảm thấy yêu mẹ thật nhiều, thật nhiều.

Nhìn bàn tay mẹ chăm sóc từng đám lúa, luống rau, em cảm thấy mẹ yêu cây cỏ đến chùng nào. Mẹ là một người mà không thể thiếu trong gia đình. Hằng ngày, mẹ như một cô tằm với những công việc như nấu ăn, giặt giũ, dọn nhà... thật nhanh nhẹn, gọn gàng. Dù nhà cửa có bề bộn đến mấy, mà nếu được bàn tay siêng năng của mẹ thì sẽ trở nên gọn gàng. Vì lo cho cuộc sống của gia đình mà mẹ chẳng bao giờ rảnh rỗi cả, hết việc nhà rồi lại làm ruộng.

Mẹ là một người luôn dành trọn mọi sự yêu thương và lo toan cho em. Lúc em làm điều gì sai trái, mẹ không la mắng gì đâu mà mẹ dạy em những điều hay lẽ phải, khiến em luôn ghi nhớ trong lòng. Tuy mẹ bận rộn lắm nhưng mẹ vẫn luôn quan tâm tới công việc học hành của em. Lúc em đau ốm, mẹ là bàn tay ấm áp, che chở cho em vượt qua.

Đối với mọi người trong làng xóm, mẹ rất hòa nhã, cởi mở với họ nên ai cũng quý mến mẹ. Trong công việc, mẹ rất nhiệt tình nên mỗi lần đi dặm hay gặt lúa thì ai cũng kêu mẹ đi.

Người mẹ kính yêu của em là như vậy đó, mẹ là một người rất yêu thương đứa con của mình. Em yêu mẹ lắm! Yêu mẹ rất nhiều. Em tự nhủ rằng sẽ cố gắng học tập thật giỏi để trở thành con ngoan, trò giỏi, cháu ngoan Bác Hồ, mai sau đền đáp công ơn to lớn của mẹ đã bao năm chăm lo cho em từ miếng ăn đến giấc ngủ.

“Mẹ như biển cả mênh mông
Con luôn ghi nhớ công ơn của người”.

Cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em Ngữ Văn lớp 10 mẫu 7

Tôi may mắn khi sinh ra trong một gia đình có đủ yêu thương trọn vẹn của cả cha và mẹ. Mẹ tôi không xinh đẹp nhưng là người yêu thương tôi nhất, lo lắng cho tôi nhất. Bởi thế mà đối với tôi điều ý nghĩa nhất trong cuộc đời là khi có mẹ.

Mẹ năm nay đã ngoài 50 tuổi, dáng người của mẹ cao cao và hơi gầy. Mái tóc mẹ dài nhưng luôn bôi cao gọn gàng để thuận lợi cho lao động. Mẹ tôi có nụ cười phúc hậu, trong nụ cười ấy là sự yêu thương vô bờ bến dành cho gia đình tôi. Đôi mắt của mẹ đã in hằn những vết chân chim dài, vì đã có tuổi rồi nên mẹ không còn nhìn thấy rõ được như trước, một vài con chữ quá nhỏ mẹ phải dùng kính mới có thể xem được. Khuôn mặt mẹ cũng đã có nhiều nếp nhăn, đôi bàn tay chai sạn vì gánh nặng cuộc đời, vì những công việc mà ngày ngày đều đến tay mẹ.

Mẹ tôi làm công nhân trong một nhà máy điện, tính đến nay thì mẹ đã gắn bó với công việc đã 30 năm, dù có những vất vả, khó khăn khi tuổi không còn trẻ nhưng mẹ vẫn luôn cố gắng hoàn thành những công việc được giao. Mọi người trong công ty ai cũng đều dành cho mẹ tôi sự yêu thương và kính trọng, mẹ luôn tận tình giúp đỡ và quan tâm các đồng nghiệp, nhất là những người trẻ mới vào nghề. Trong gia đình, mẹ là người quán xuyến hết công việc nhà, vì ba tôi phải đi làm xa cũng không mấy lần về phép, còn tôi thì bận học hành, chẳng giúp gì được nhiều cho mẹ. Có hôm, bận bịu suốt từ sớm đến tối mà mẹ vẫn không một lời than trách, nhìn mẹ miệt mài với từng công việc mà tôi thương mẹ vô cùng.

Mẹ tôi cũng là người rất chu toàn, lo lắng cho gia đình nội ngoại hai bên chu đáo, bởi thế mà ai cũng thương mẹ. Bà nội tôi còn bảo rằng có dâu hiền trong nhà là phúc đức lắm. Và người nhận được sự quan tâm lớn nhất từ mẹ là tôi, những chuyện học hành, bài vở đến chuyện ăn, chuyện ngủ mẹ đều lo lắng. Mẹ sợ tôi học nhiều sẽ sụt ký nên luôn bồi bổ cho tôi những món ngon, dặn dò chuyện học hành là quan trọng nhưng sức khỏe mới là điều cần thiết. Mẹ dạy cho tôi cách sống, cách nghĩ độc lập, không dựa dẫm, dạy cho tôi biết sẻ chia, biết giúp đỡ mọi người. Mẹ cũng là người dạy cho tôi hiểu sứ mệnh của mình là sống sao cho ý nghĩa trong cuộc đời, trong mỗi khoảnh khắc mà mình chọn lựa. Từ mẹ, tôi học được bao bài học bổ ích góp cho hành trang cuộc đời mình.

Còn nhớ ngày gia đình tôi còn khó khăn, đến bữa ăn mẹ cũng phải lo lắng chạy vạy, khi ấy tôi lại là đứa chưa hiểu chuyện nên đua đòi cùng chúng bạn khiến mẹ khổ tâm. Mẹ đã rơi những giọt nước mắt xót xa khi thấy tôi hồn hào với bố, mẹ cũng là người dang rộng tay chở che, vỗ về tôi khi tôi vấp ngã, thất bại, là người thứ tha cho mọi lỗi lầm của tôi. Có biết bao điều trên đời cần biết ơn và trân trọng, nhưng tôi vẫn dành riêng tim mình một khoảng trời dành cho mẹ sự biết ơn tuyệt

vời nhất. Mẹ tựa vì sao trên bầu trời đêm, lấp lánh, sáng soi đời con, mẹ là vì sao tuyệt vời nhất trên đời mà thượng đế đã mang đến cho gia đình tôi.

"Mẹ ơi thế giới mệnh mông, mệnh mông không bằng nhà mình

Dù cho phú quý vinh quang, vinh quang không bằng có mẹ".

Mai này, tôi sẽ tiếp bước trên con đường ước mơ, phải xa nhà, xa mẹ để tìm đến những hướng đi mới cho cuộc đời, nhưng hình ảnh, tình yêu của mẹ sẽ mãi nằm trong trái tim của tôi, là động lực tinh thần để tôi vững bước trên đường đời.

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con

Ơn mẹ cha suốt đời mãi em không bao giờ quên. Em thề hứa sẽ cố gắng học thật giỏi, thật thành công để có thể giúp đỡ mẹ cha những phần khó nhọc của cuộc đời.

Cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em ý nghĩa nhất mẫu 8

Tình mẹ thiêng liêng và đáng quý, đã có nhiều câu thơ, câu hát nói về người mẹ, nói về những tình cảm thân thiết nhất của mẹ dành cho con. Ôi! Mẹ kính yêu của con. Không có một nhà văn nào, lời bài hát nào có thể sánh được tình cảm của mẹ. Nếu có một ông Tiên hiện ra và ban cho con một điều ước, con sẽ ước rằng: “Mẹ sẽ sống mãi mãi trên cõi đời này, luôn đi với con và sát cánh mãi mãi bên con”. Giá như điều đó trở thành sự thật, dù có phải chờ đợi thật lâu thì con vẫn hy vọng mong ước đó sẽ trở thành sự thật. Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào. Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào. Con không biết hết được những câu thơ, bài hát nói về mẹ, nhưng con vẫn hiểu rằng, mẹ là tất cả.

Tình mẹ được so sánh với Biển Thái Bình, nhưng trong tâm trí mỗi người, mẹ còn hơn cả biển Thái Bình rộng lớn, bao la, ngút ngàn ấy. Con yêu mẹ nhiều lắm, nhiều hơn cả chân trời vô tận không biết đâu là bến bờ. Và tình cảm của con sẽ không bao giờ thay đổi, mãi mãi và mãi mãi. Mẹ tần tảo nuôi con từng ngày từng giờ. Nhớ dáng hôm nào mẹ lặng lẽ đưa theo con ra chợ bán rau, rồi đến tối mới đưa con về nhà. Hay cả những lần mẹ chơi với con vui vẻ, sung sướng biết nhường nào, giờ đây chỉ còn là ký ức. Khi con đã lớn khôn, con đã hiểu được trong niềm vui sướng ấy, mẹ có biết bao nhiêu nhọc nhằn, vất vả hằn trên vầng trán cao cao. Và mẹ đã kìm nén nước mắt để cho con được nở nụ cười ngây thơ, tình nghịch như bao đứa trẻ khác.

Mẹ đã che chở cho con đến khi trưởng thành, nuôi con lớn khôn để mong một ngày, con sẽ có ích cho xã hội. Mẹ ơi! Ngày đó không còn xa nữa đâu! Con hứa sẽ không phụ công sinh dưỡng của mẹ. Con biết mẹ tưởng rằng con đã quên ký ức xa xưa vì con còn bé, nhưng con không hề quên. Người dạy con nói: tiếng đầu tiên là mẹ, người dắt con chập chững bước những bước đi đầu tiên cũng là mẹ. Mẹ sưởi ấm cho con khi gió mùa đông bắc tràn về, quạt mát cho con khi mùa hè nóng nực tràn đến, con đều khắc ghi từng kỷ niệm trong lòng. Lời ru của mẹ êm đềm như dòng suối chảy, thướt tha như gió mùa thu, đưa con đi đến những miền cổ tích xa xưa. Ngay cả đến khi con lớn, mẹ vẫn luôn sát cánh bên con; cùng con đi trên những chặng đường học gian nan. Mẹ là ánh nắng mặt trời lấp lánh rọi sáng cho con trên con đường đầy khoảng trống phía trước, sưởi ấm cho con qua con đường khó khăn ấy. Con hiểu mỗi bước đi của con đều khắc ghi những tình cảm thiết tha, êm đềm của mẹ.

Bài văn mẫu cảm nghĩ về người mẹ yêu quý của em ý nghĩa nhất mẫu 9

Nhà thơ Trần Quốc Minh đã có những câu thơ rất hay viết về mẹ:

“Những ngôi sao thức ngoài kia

Chẳng bằng mẹ đã thức vì chúng con

Đêm nay con ngủ giấc tròn

Mẹ là ngọn gió của con suốt đời”

Cảm ơn đã cho con được làm con của mẹ, cảm ơn vì con còn có mẹ để được yêu thương và cảm ơn vì tất cả những tình yêu thương, chăm sóc, công lao nuôi nấng to lớn của mẹ đã dành cho con. Với tôi, mẹ luôn là người phụ nữ vĩ đại mà tôi yêu hơn chính bản thân mình.

Mẹ tôi năm nay đã ngoài 50 năm tuổi nhưng ai cũng nói mẹ già hơn so với tuổi, chắc bởi lẽ cuộc đời mẹ đã có quá nhiều khó khăn, nhiều vất vả in hằn trên khuôn mặt rám nắng, mái tóc ngả màu, bàn tay chai sạn của mẹ. Nhưng với tôi, mẹ mãi là người phụ nữ đẹp nhất, mẹ có một vẻ đẹp mà không ai và không bao giờ có thể thay thế được vị trí mẹ. Mẹ có khuôn mặt trái xoan, gương mặt mẹ điểm những vết đồi mồi, chân chim, những vết nhăn đã in trên trán và khóe mắt mẹ. Những gì anh em tôi có được ngày hôm nay được khắc trên từng nếp nahwn trên khuôn mặt tảo tần của mẹ.

Mái tóc mẹ dài, xoăn và đã bắt đầu điểm màu của thời gian khi những sợi tóc bạc ngày càng đua nhau xen chỗ của những sợi tóc đen. Nhưng lâu lâu mẹ lại nhờ tôi

nhuộm lại tóc cho mẹ nên tóc mẹ vẫn còn đen lánh và mượt mà lắm. Đôi mắt mẹ là nơi chứa chan biết bao vui buồn cuộc đời mẹ nhưng dù khi mệt mỏi hay buồn phiền đôi mắt ấy vẫn ánh lên sự triu mến, sự tươi cười để che dấu đi tất cả, mẹ không muốn anh em tôi phải suy nghĩ, phải lo lắng cho mẹ. Trên gương mặt mẹ, có một thứ luôn thường trực đó là nụ cười, mẹ luôn vui vẻ với cuộc đời dù đôi khi cuộc đời bất công với mẹ đi chăng nữa. Bàn tay mẹ chai sạn, cầm tay mẹ mà tôi thấy thương mẹ nhiều quá, những vết xước chi chít chong chéo nhau trên đôi bàn tay gầy guộc khắc khổ ấy.

Mẹ là một người phụ nữ giỏi việc nước, đảm việc nhà. Trong công việc, mẹ luôn là người đầy trách nhiệm, hết mình vì công việc, là một nhân viên xuất sắc nhiều năm liền. Với mọi người, hàng xóm xung quanh, mẹ luôn hòa đồng, vui vẻ, nhiệt tình, tốt bụng, khi nhà ai có đám giỗ, đám cưới muốn nhờ mẹ sang nấu giúp mẹ đều sẵn lòng. Trong gia đình, đó là người phụ nữ yêu chồng thương con, biết lo toan cho gia đình, chăm sóc con cái, đặc biệt mẹ nấu ăn rất ngon. Mẹ biết nấu rất nhiều món ăn và thay đổi thực đơn hàng ngày để bữa cơm không bị nhàm chán vì vậy cả bố tôi hay anh em tôi dù đi đâu nhưng đến giờ ăn cơm là chỉ về ăn cơm mẹ nấu.

Mẹ là người yêu thương con cái, luôn tạo mọi điều tốt nhất cho tôi được học tập và vui chơi. Lúc tôi có làm điều gì có lỗi, mẹ không quát mắng nặng lời mà ngồi lại chỉ ra cho tôi nhận ra khuyết điểm của bản thân. Tuy mẹ bận rất nhiều công việc nhưng mẹ vẫn luôn quan tâm đến việc học hành của anh em tôi. Tôi và mẹ có rất nhiều kỉ niệm nhưng kỉ niệm mà tôi nhớ mãi đó là lần tôi bị sốt cao đột ngột lúc ấy đã khuya, mẹ đã phải thức suốt đêm để chườm mát, đo nhiệt độ liên tục cho tôi. Chốc chốc mẹ lại ghé tai vào sau lưng tôi để nghe tiếng phổi, rồi lại sờ mu bàn tay, mu bàn chân tôi để xem tôi đã đỡ sốt hơn chưa. Nhìn mẹ chăm chú, lo lắng vì tôi mà tôi lại càng thấy yêu mẹ nhiều hơn. Ngoài ra, mẹ còn dạy tôi nấu nhiều món ăn ngon mà mẹ hay nấu cho gia đình. Mẹ luôn bày dạy, chỉ bảo để tôi ngày càng hoàn thiện hơn.

Mẹ luôn là người phụ nữ tôi yêu thương, quý trọng nhất. Cảm ơn vì cuộc đời đã cho con làm con của mẹ, cảm ơn mẹ vì mẹ là mẹ của con, cảm ơn những vất vả, sớm hôm, tần tảo của mẹ để con được khôn lớn như ngày hôm nay. Mẹ thật là người phụ nữ vĩ đại, phi thường, luôn hết mình cho công việc và gia đình. Nếu ai hỏi tôi về siêu anh hùng, tôi sẽ kể họ nghe về mẹ của tôi mà không phải là một superman hay một anh hùng nào mà báo chí ca ngợi. Mẹ luôn là người tuyệt vời nhất của con.

Tần tảo sớm hôm mẹ nuôi con khôn lớn,

Mang cả tấm thân gầy cha che chở đời con.

Ai còn mẹ xin đừng làm mẹ khóc,

Đừng để buồn lên mắt mẹ nghe không...”

Mọi thứ trên đời này đều có số liệu chính xác trừ tình yêu thương của mẹ, tình mẹ lúc nào cũng đong đầy, bao la như biển Thái Bình, không bao giờ ngừng nghỉ. Để đáp lại công lao to lớn của mẹ, tôi tự hứa phải học hành chăm chỉ, ngoan ngoãn, cố gắng trở thành người công dân có ích để mẹ vui lòng.